

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714202035
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8714202035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu, v právnej veci žalobcu: Z. K. B., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX A., W. X, zastúpený: C.Á. K., s. r. o., so sídlom XXX XX A., W. X, proti žalovanému: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W., V. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom Q.. P. A., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Poprad, za účasti D. - W. P. Y. B. „W.“, IČO: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX W., N.. R. X, zastúpený: Q.. J. Š., advokát, so sídlom XXX XX B., B.. S. XXX/XX, o zaplatenie 500,08 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7C 182/2014-199 zo dňa 27.4.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanej a Združeniu - pomoc a ochrana spotrebiteľov "POS" nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Námietku na nepripustenie vedľajšieho účastníka zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 103,36 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 92 ods. 8 zák. č. 383/2011 Z.z. o bankách, ust. § 93 ods. 3 a § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.6.2016 (ďalej O.s.p.) a ust. § 52, § 53 ods. 4 písm. b/ a § 524 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konkrétnom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (OZ). V zmysle tohto zákonného ustanovenia, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keby sa mali použiť normy obchodného práva. Keďže žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. OZ riadiť aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta.

4. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy

na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Riadiac sa vyššie citovaným, súd uzatvára, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2009 je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je potrebné bankové povolenie a taktiež neboli splnené zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože bol poskytnutý tzv. živý úver a neboli postúpené splatné pohľadávky. Súd preto rozhodol tak, že žalobu zamietol.

5. Ďalej súd rozhodol, že námietku na neprípustenie vedľajšieho účastníka zamietla, a to z týchto dôvodov. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 18.8.2014, ktoré bolo doručené súdu 21.8.2014. Z ustanovenia § 93 ods. 3 OSP účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva, že súčasťou oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka musí byť aj súhlas žalovanej. Až s účinnosťou od 1.1.2015 súčasťou oznámenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania musí byť aj súhlas žalovanej so vstupom do konania. Na základe tejto skutočnosti súd potom rozhodol tak, že námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zamietol.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods. 1 OSP a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) spolu vo výške 103,36 eur, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 26.3.2015), každý úkon po 34,85 eur + režijný paušál 1 x 8,04 eur + 1 x 8,39 eur + 20 % DPH.

7. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Tvrdil, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s kópiou vrátenej obálky, ktorá v konaní preukázala odoslanie tejto písomnosti žalovanému. Oznámenie o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo 210/01 a uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.6.2014 sp. zn. 9Co 133/2013. Súd prvej inštancie pochybil a vec nesprávne právne posúdil, aj napriek predloženému oznámeniu o postúpení pohľadávky skúmal platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. Žalobca zastáva názor, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky citoval ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Má za to, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Czacha, PhD., LL.M., publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 s tým, že z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. Vzhľadom z dixie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok, žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda by neporušil bankové tajomstvo aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 12C/63/2014. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Uvedený názor je zrejmý aj zo samotného logického znenia daného ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní môže byť predmetom postúpenia. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane príslušenstva. Zároveň žalobca citoval ust. § 424 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky

práva s ňou spojené a poukázal na čl. V bod 1 zmluvy o postúpení pohľadávok a bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžník zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinnosti dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku dlhu dlžníka. Týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. V nadväznosti na uvedené, žalobca zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 19C/34/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2015, sp. zn. 8Co/163/2015 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.11.2015, sp. zn. 7Co/540/2015.

8. Žalobca zároveň nesúhlasí, aby bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšieho účastníka. Zastáva názor, že v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 19.03.2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ, za akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania nie je možné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci a teda naplniť podstatu právneho úkonu, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Paušálny vstup Združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana spotrebiteľa ale získanie finančných prostriedkov, preto žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Pokiaľ ide o otázku aktívne legitímácie žalobcu a platné postúpenie pohľadávky, predmetnú skutočnosť žalobca preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Preto navrhol rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi spoločne a nerozdielne trovy konania a právneho zastúpenia v prvoinštančnom i odvolacom konaní.

9. Odvolacie žalobcu bolo doručené opatrovníkovi žalovaného i zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 15.02.2016. Vyjadrenie z ich strany podané nebolo.

10. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nových civilných procesných kódexov, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.04.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 14.02.2014, ktorá bola súdu doručená dňa 24.02.2014 domáhal voči žalovanému vydania rozsudku, ktorým by súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu 500,08 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Aktívnu legitímáciu preukazoval žalobca Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 10.12.2009 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a ním ako postupníkom. Žalobca tvrdil, že právny predchodca, teda Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila dňa 27.09.2006 so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, pričom poskytla žalovanému peňažné prostriedky, teda úver vo výške 946,03 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 26,32 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca uplatňuje splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.09.2011 v pošte 19, v celkovej výške 500,08 eur.

12. V spise sa nachádza oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému zo dňa 29.12.2009, ktorým oznamuje právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášiková 48, Bratislava, že postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 10.12.2009 pohľadávku vo výške 2.121,86 eur žalobcovi. Táto bola doručovaná žalovanému, avšak tento zásielku v odbernej lehote neprevzal. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE a prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, č. 1282/2009/CE zo dňa 10.12.2009 vyplýva, že úverová zmluva bola uzatvorená dňa 27.09.2006, splatnosť 20.09.2011, poskytnutá suma 946,03 eur, zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia 2.121,86 eur. Počet dní omeškania 1147. Výška omeškanej splátky 990,93 eur. Z listu adresovaného žalovanej od žalobcu zo dňa 24.01.2014 vyplýva, že dňa 20.09.2011 bola pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá táto skutočnosť mala byť žalovanému oznámená. Dlžná suma predstavuje 3.313,87 eur. Neuhradený úver 1.844,90 eur, zmluvný/zákonný úrok 1.192,01 eur.

13. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v dôsledku neplatnosti, resp. rozporu so zákonom zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE zo dňa 10.12.2009 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava a postupníkom, ktorý je žalobca, konkrétne pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorá ako lex specialis používa prednosť pred všeobecnou právnou úpravou ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou súdu prvej inštancie, že žalobca nedisponuje dostatočnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2009 je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala. Keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je potrebné bankové povolenia a tiež neboli splnené zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 2 zákona o bankách, pretože bol poskytnutý tzv. živý úver a neboli postúpené splatné pohľadávky. K tomu odvolací súd uvádza, že zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 10.12.2009 a žalobca si uplatňuje pohľadávky splatné od 20.03.2010 do 20.09.2011, teda tieto pohľadávky v čase postúpenia neboli ešte splatné. K tomu odvolací súd poznamenal, že predpokladom postupiteľnosti pohľadávky na inú osobu je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúca aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ale nesplatený úver na žalobcu vo vzťahu k splátkam, ktoré si žalobca uplatňuje, teda splátkam splatným od 20.03.2010, teda po uzavretí zmluvy zo dňa 10.12.2009, pričom zo spisu nevyplýva, žeby bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Táto skutočnosť nebola ani žalobcom tvrdená. Tento zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. U žalobcu teda nie je dostatok aktívnej legitímácie na podanie žaloby. Z neplatného postúpenia pohľadávky mu nesvedčí právo, ktorého sa domáha. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto vecne správne, pokiaľ bol návrh žalobcu zamietnutý.

14. Správny je i výrok, ktorým súd prvej inštancie námietku na neprípustenie vedľajšieho účastníka zamietol a zároveň vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 103,36 eur, ktorých výšku ani v odvolaní žalobca nenamietal. Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa POS namietalo nedostatok vecnej legitímácie u žalobcu a neplatné postúpenie pohľadávky, preto mu patrí náhrada trov za účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Vzhľadom k tomu, že výška trov nebola namietaná, odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, nemal dôvod výšku trov určených súdom prvej inštancie preskúmať. Čo do neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvej inštancie, že tento vstúpil do konania podaním zo dňa 18.08.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.08.2014. Tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie, z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva, že súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas žalovaného. Až s účinnosťou od 01.01.2015 súčasťou oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania musí byť aj súhlas žalovaného so vstupom do konania, preto súd prvej inštancie správne aj námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zamietol.

15. Preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok ako vecne správny.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Takýto nárok má i Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľov - POS, pretože neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.